

Подія

ВІТАННЯ — АКАДЕМІКУ!

22 вересня 2026 року відбулося обрання дійсних членів (академіків) та членів-кореспондентів НАМН України. Серед новообраних академіків — два представники української стоматологічної науки — професор С. А. Шнайдер (Одеський національний медичний університет) і професор М. М. Рожко (Івано-Франківський національний медичний університет).

Станіслав Аркадійович Шнайдер — професор кафедри загальної стоматології ОНМедУ, доктор медичних наук, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки.

Для ОНМедУ ця подія має особливе значення, адже С. А. Шнайдер є одним із перших у НАМН України академіком, обраним за період незалежності України за спеціальністю «стоматологія». Це данина поваги до його багаторічної дослідницької праці та вагомий здобуток української стоматологічної науки.

Обрання двох провідних науковців засвідчує високий рівень розвитку вітчизняної стоматологічної школи та її наукового потенціалу.

Щиро вітаємо Станіслава Аркадійовича з цією знаменною подією! Бажаємо нових плідних звершень та успішної реалізації усіх професійних задумів.

ОНМедУ ОБРАВ РЕКТОРА

25 вересня 2026 року в Одеському національному медичному університеті відбулися вибори ректора. За результатами голосування Станіслава Аркадійовича Шнайдера обрано ректором Одеського національного медичного університету. За його кандидатуру віддали свої голоси 567 виборців із 588, які отримали бюлетені.

Загалом право взяти участь у виборах мали 644 представники колективу університету. Станіслав Шнайдер отримав 88,04 % голосів від загальної кількості виборців, що відповідно до статті 42 Закону України «Про вищу освіту» визначає його переможцем першого туру.

Матеріали про результати виборів передаються до Міністерства охорони здоров'я України для здійснення повноважень Засновника. Укладення контракту та офіційне призначення на посаду ректора відбудуться після виконання передбачених законодавством процедур.

Для ОНМедУ це початок нового етапу. Попереду — спільна робота над розвитком університету, підвищенням його освітнього, наукового та клінічного потенціалу, створенням нових можливостей для здобувачів освіти і викладачів та подальшим зміцненням позицій нашого медуніверситету серед провідних закладів медичної освіти України.

Міжнародні зв'язки

УКРАЇНА ТА БОТСВАНА: МОЖЛИВОСТІ ПАРТНЕРСТВА

11 вересня відбулася онлайн-зустріч представників провідних закладів вищої освіти України з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Ботсвана Олексієм Сиваком.

ОНМедУ став одним з ключових учасників цієї зустрічі, яка була присвячена пошуку нових можливостей для міжнародного освітнього та наукового партнерства між Україною та Ботсваною.

У центрі уваги було багато питань: розвиток співпраці у сфері медичної освіти та охорони здоров'я, спільні наукові проекти, академічна мобільність студентів та викладачів, обмін досвідом, участь у міжнародних грантових програмах, започаткування спільних освітніх програм і програм подвійних дипломів.

Для нашого університету перспективним напрямом є розширення міжнародної освітньої присутності та залучення громадян Ботсвани до навчання в Україні. Були обговорені також можливості проведення регулярних онлайн-презентацій українських університетів, профорієнтаційних заходів, дистанційних днів відкритих дверей, презентацій освітніх програм для майбутніх вступників.

Подібний формат може стати постійним каналом комунікації між ОНМедУ та потенційними студентами з Ботсвани і допомогти їм більше дізнатися про можливості здобуття якісної медичної освіти в Україні.

Було розглянуто й перспективу встановлення прямих контактів між українськими та ботсванськими університетами, підготовки двосторонніх

угод про співпрацю та проведення Україно-Ботсванського освітнього форуму.

Участь ОНМедУ в цьому міжнародному діалозі — це можливість не лише розширювати географію партнерства, а й представляти українську медичну освіту на нових міжнародних майданчиках.

Інна БАРВІНЕНКО

На фото: Олексій Сивак

І спорт, і навчання

ТРІУМФ НА ТАТАМІ

Кафедра фізичної реабілітації, спортивної медицини та фізичного виховання і Студентська рада ОНМедУ щиро вітають студентку 2 курсу медичного факультету Марію Петровську з визначним спортивним досягненням — місцем у Відкритому чемпіонаті Одеської області з дзюдо серед молоді до 23 років.

Змагання відбулись 29 серпня 2026 року на базі спортивного комплексу. У боротьбі за чемпіонський титул Марія провела чотири сутички та здобула чотири перемоги, продемонструвавши високий рівень майстерності, витримку та силу духу.

Ця перемога є результатом систематичної підготовки, наполегливої праці, дисципліни та цілеспрямованості й вкотре засвідчує, що поєднання навчання, спорту та саморозвитку відкриває шлях до звершень.

Бажаємо Марії міцного здоров'я, наснаги, нових спор-

тивних здобутків, успіхів у навчанні та професійному становленні.

Пишаємось нашими здобувачами, які гідно представляють Одеський національний медичний університет і примножують його спортивні та академічні здобутки.

На фото: Марія Петровська з нагородою.

ПЛЕНУМ ПАТОФІЗІОЛОГІВ

17–18 вересня 2026 року на базі ОНМедУ відбувся IX Пленум Українського наукового товариства патофізіологів, присвячений 160-річчю видатного бактеріолога та епідеміолога, одного з фундаторів вітчизняної епідеміології, президента Всеукраїнської академії наук (1928–1929 рр.), засновника першої в світі кафедри епідеміології та Інституту мікробіології в Києві, академіка Данила Кириловича Заболотного.

Данило Кирилович Заболотний був першим ректором відокремленого від класичного університету, тобто самостійного Одеського медичного університету. Його видатні заслуги довели єдність патологічної фізіології з точки зору нерозривності етіології, патогенезу та профілактики в медицині.

Учасників Пленуму привітав член-кореспондент НАМН України, доктор медичних наук, професор Станіслав Шнайдер. Він нагадав, що у стінах ОНМедУ в різний час успішно працювали офтальмолог В. П. Філатов, терапевт М. О. Ясиновський, хірург М. П. Соколовський та багато інших видатних вчених, наукові роботи яких включали експериментальну частину для уточнення патогенетичних особливостей діагностики, лікування та профілактики конкретної патології. С. А. Шнайдер наголосив на актуальності та своєчасності формування клінічної патофізіології, розвиток якої старту-

вав саме тут, в Одесі, на нашій профільній кафедрі.

Старійшина та метр вітчизняної патологічної фізіології, академік НАМН України О. Г. Резніков окреслив завдання, які стоять перед вітчизняною фундаментальною наукою нині, в дуже важкий для країни відрізок часу.

Почесний президент НТПУ професор А. І. Гоженко побажав присутнім успіхів у поточних та запланованих дослідженнях і клінічних спостереженнях і висловив надію на скорішу зустріч членів Товариства у мирний час.

Гостя Пленуму, Президент наукового товариства анатомів, гістологів, ембріологів та топографоанатомів України, професор О. Л. Аппельханс тепло привітала учасників Пленуму і акцентувала увагу на єдності основних напрямів наукових досліджень представників фізіологічної / патофізіологічної та морфологічної галузей науки.

На Пленарному засіданні з доповідями виступили про-

фесор І. Савицький (ПВНЗ «Міжнародна академія екології та медицини», м. Київ), доцент В. Сарахан (ОНМедУ), професор М. Клименко (Чорноморський національний університет ім. Петра Могили, м. Миколаїв), лікар М. Вастьянов (Військово-медичний клінічний центр Південного регіону, м. Одеса), лікар М. Зленко (Національний інститут раку, м. Київ), професор С. Зябілцев (Національний медичний університет імені О. О. Богомольця, м. Київ) та професор Р. Вастьянов (Одеський національний медичний університет).

На другому пленарному засіданні у четвер 17 вересня, а також 18 вересня в дистанційному режимі заслухані ще 24 доповіді. Окремою була секція, на якій обговорювали проблеми сучасного викладання патологічної фізіології.

Загалом до організаційного комітету було надіслано 67 заявок на участь і доповіді від членів переважної більшості всіх обласних осередків країни, а також від науковців Польщі, Великої Британії, Молдови та Узбекистану.

Крім того, працівники науково-дослідних установ практичної галузі охорони здоров'я України взяли активну участь у роботі Пленуму.

Правління НТПУ та організаційний комітет висловлюють щирі подяки почесному президенту товариства, директору Державного підприємства «Український науково-дослідний інститут медицини транспорту МОЗ України», професору Анатолію Гоженку, вченому секретарю НТПУ, доценту кафедри фізіології, патологічної фізіології, медичної фізики та інформатики, доценту Ігорю Остапенку, вченому секретарю Державного підприємства «Український науково-дослідний інститут медицини транспорту МОЗ України», доценту Наталії Бадюк, усім головам обласних осередків наукового товариства патофізіологів України та всім членам локального організаційного комітету за організацію та створені належні умови для успішного проведення IX Пленуму Українського наукового товариства патофізіологів.

Руслан ВАСТЬЯНОВ,
професор кафедри
фізіології, патологічної
фізіології, медичної фізики
та інформатики,
президент Наукового
товариства патофізіологів
України

Рецепти ментального здоров'я

КРИЗА МОТИВАЦІЇ ЧИ ВИСНАЖЕННЯ?

Сьогодні пропонуємо поговорити про стан, із яким, напевно, хоча б раз стикався кожен із нас. Коли ще вчора було бажання навчатися, працювати, досягати нових цілей, а сьогодні навіть найпростіші справи відкладаються «на потім». У такі моменти ми починаємо шукати пояснення: «Я став лінивим», «Мені бракує дисципліни», «Просто зникла мотивація». Але чи справді проблема полягає саме в цьому?

Медична освіта вчить нас дуже важливі речі: не можна встановити діагноз лише за однією скаргою пацієнта. Якщо людина говорить: «У мене болить голова», ми не робимо висновків одразу. Ми шукаємо причину. Тому мені здається, що із мотивацією ситуація дуже схожа.

Коли людина відкладає справи, йдеться про прокрастинацію. Коли не хоче працювати — про втрату мотивації. Проте чи не варто спочатку поставити інше запитання: що саме призвело до цього? Адже прокрастинація може бути не причиною проблеми, а лише її проявом. Так само і втрата мотивації може бути не самостійною проблемою, а сигналом про те, що організм більше не справляється зі звичним навантаженням.

Організм людини не створений для постійної роботи на межі своїх можливостей. Навчання, підготовка до занять, наукова діяльність, перевірка робіт, чергування чи інші професійні

обов'язки потребують значних фізичних і психоемоційних ресурсів. Якщо навантаження триває довго без достатнього відновлення, організм починає сигналізувати про виснаження.

З фізіологічної точки зору, це цілком закономірний процес. Під час тривалого психоемоційного навантаження активується гіпоталамо-гіпофізарно-наднирковозалозна вісь, підвищується рівень кортизолу — гормону, який допомагає адаптуватися до стресу. У короткочасній перспективі це необхідний механізм виживання. Проте якщо стрес стає хронічним, можуть погіршуватися концентрація уваги, пам'ять, працездатність та емоційний стан. Те, що ще недавно виконувалося без особливих труднощів, починає потребувати значно більше внутрішніх зусиль.

Не менш важливу роль відіграє система винагороди головного мозку, у роботі якої бере участь дофамін. Ця система підтримує зацікавленість у діяльності, допомагає відчувати задоволення від досягнутих результатів і мотивує рухатися вперед. Однак її робота також залежить від загального функціонального стану організму. Якщо людина тривалий час перебуває у стані виснаження, навіть звичні успіхи можуть перестати приносити відчуття задоволення.

Можливо, саме тому інколи варто не запитувати себе: «Як знайти мотивацію?», а поставити інше запитання:

«Що забирає мої сили?». Відповідь на нього нерідко виявляється значно кориснішою.

На нашу думку, однією з найпоширеніших помилок є спроба боротися з відсутністю мотивації ще більшим навантаженням. З боку це здається логічним: якщо бракує бажання працювати — потрібно змусити себе працювати більше. Безумовно, дисципліна є важливою складовою будь-якої професійної діяльності. Однак навіть найкраща дисципліна не здатна повністю компенсувати виснаження організму. Іноді проблема полягає не у відсутності сили волі, а у браку ресурсу, який цю силу волі підтримує.

То що ж допомагає відновити цей ресурс? Насамперед — повноцінний сон, регулярна фізична активність, збалансоване харчування та раціональний розподіл навантаження. Не менш важливо дозволити собі якісний відпочинок без почуття провини. Прогулянка, зустріч із друзями, заняття спортом, перегляд улюбленого фільму чи будь-яке інше захоплення — це не прояв лінощів, а необхідний елемент відновлення. Такі моменти допомагають підтримувати роботу системи винагороди головного мозку та повертають відчуття задоволення від повсякденної діяльності.

Водночас важливо пам'ятати, що тривала втрата мотивації не завжди пов'язана лише з перевтомою. Якщо

вона супроводжується пригніченим настроєм, постійною втомою, порушенням сну або триває протягом кількох тижнів, варто звернутися до психолога чи лікаря. Турбота про психічне здоров'я є такою ж важливою, як і турбота про фізичне.

На жаль, ми занадто часто сприймаємо мотивацію як причину наших успіхів. Проте нерідко вона є їхнім наслідком. Коли людина висипається, відпочиває, бачить результати своєї праці та не забуває піклуватися про себе, бажання рухатися вперед повертається природно.

Можливо, наступного разу, коли ви скажете собі: «Мені бракує мотивації», варто поставити інше запитання: «Чи достатньо я подбав про власний ресурс?» Іноді саме відповідь на нього стає першим кроком до повернення бажання навчатися, працювати й досягати нових цілей.

Олег МЯКИШЕВ,
здобувач 5 курсу
медичного факультету

